

РЕШЕНИЕ

№ 3798

гр. Пловдив, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Костадин Б. Иванов

при участието на секретаря Марина Ив. Кондарева
като разгледа докладваното от Костадин Б. Иванов Гражданско дело №
20225330102397 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Съдът е сезиран с искова молба от УМБАЛ „Свети Г.“ ЕАД, ЕИК 115576405, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, бул. „Пещерско шосе“ № 66, представлявано от *** ***, срещу П. Г. П., ЕГН *****, от с. ***, обл. П., ул. „****“ № *, с искане да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 1310 лв., представляваща стойността на предоставената медицинска помощ и услуги по време на болничния му престой в периода 20.08.2020 г. – 24.08.2020 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението в съда – 23.12.2021 г., до окончателното изплащане на вземането, дължими по Заповед №***г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по гр.д. № *** г. по описа на Районен съд Пловдив, *** гр.с.

В исковата молба се твърди, че на дата *** г. ответникът постъпил по спешност в УМБАЛ „Свети Г.“ ЕАД, гр. Пловдив с *** и съмнения за ***. Тъй като спешното състояние не могло да бъде преодоляно в спешен кабинет, по преценка на дежурния лекар се наложило болнично оперативно лечение и пациентът бил хоспитализиран на същия ден в Клиника по ортопедия при УМБАЛ „Свети Г.“ ЕАД гр. Пловдив. На ответника била оказана болнична помощ по Клинична пътека № ****,****, като за провеждането на лечението била съставена История на заболяването с № *** г. с приложена към нея медицинска документация и опис на извършени медицински дейности. Към датата на изписването му – *** г. пациентът, настоящ ответник напуснал самоволно клиниката. Твърди се, че към датата на постъпване в лечебното

заведение и в периода на болничното му лечение ответникът бил неосигурен по смисъла на ЗЗО, като не бил възстановил правата си на здравноосигурено лице до изписването си от болницата. Поради това ищеца счита, че на основание чл. 109, ал. 1 ЗЗО П. П. следва да заплати стойността на оказаната му медицинска помощ по клиничната пътека в размер на 1310 лв., съгласно действащия към датата на хоспитализацията ценоразпис на лечебното заведение. В тази насока била и разпоредбата на чл. 52 ЗЗО. Ответникът не бил възстановил здравноосигурителните си права до изписването и не бил заплатил дължимите суми, въпреки изпратената му покана, поради което за събирането им ищецът бил депозирал заявление по чл. 410 ГПК. Въз основа на същото била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. №*** г. по описа на Районен съд Пловдив, ***гр.с., срещу която постъпило възражение от длъжника. Последното обосновавало правния интерес от водене на настоящото дело. По изложените съображения се иска уважаване на предявения иск и присъждане на сторените разноси в заповедното и исковото производство. Представени са писмени доказателства по опис.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника П. Г. П., с който оспорва иска. Твърди, че след злополуката бил прегледан от личен лекар и постъпил в УМБАЛ „Свети Г.“ ЕАД с направление, където приемащият скъсал направлението и го изхвърлил. Твърди, че не му бил представен ценоразпис на ответника, като три дни след постъпването му болницата му поискали заплащане на парична сума. Ответникът не се бил съгласил с посочените цени, но заплатил до престоя си и напуснал. Сочи, че е заплатил дължимите здравноосигурителни вноски, за което представя квитанция. Твърди представената от ищеца справка за извършени дейности да е невярна и прекомерна, но заплатена. Претендира разноси.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на предявените искове:

Видно от приложеното ч.гр.д. № *** по описа за *** г. на Районен съд Пловдив, *** гр.с., образувано по депозирано от УМБАЛ „Св. Г.“ ЕАД заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, за сумите, предмет на настоящото дело е издадена Заповед № *** от *** г. В срока по чл. 414 ГПК срещу заповедта е постъпило възражение от длъжника, поради което е указано на заявителя да предяви иск за установяване на вземанията си по чл.422, ал.1 ГПК. В законовия едномесечен срок е предявен настоящият иск. Налице е пълен идентитет между претенциите, за които е издадена заповедта за изпълнение, и тези, предмет на производството по делото. Затова предявеният иск е допустим.

По основателността на предявените искове:

За основателността на заявената искова претенция ищецът при условията на пълно и главно доказване следваше да установи постъпване на

пациента по спешност в лечебното заведение, необходимост от хоспитализация – наличие на състояние, което налага болнично лечение по съответната клинична пътека, оказване на медицинска помощ и услуги чрез осъществяване на посочените в исковата молба изследвания и манипулации, обстоятелството, че към момента на приемането му и до изписването му от болницата ответникът е била с прекъснати здравноосигурителни права, респ. не е бил осигурен по смисъла на ЗЗО. Ищецът следваше да докаже и размера на исковата си претенция чрез установяване стойността на твърдените за осъществени манипулации по действащия за този период ценоразпис на лечебното заведение, а ответникът при установяване на горните обстоятелства – да докаже, че е платил претендираната сума.

От представената медицинска документация (вкл. История на заболяването № *** г., и представените с исковата молба лист за преглед на пациент от *** г. и допълнителен лист към него, Направление за хоспитализация/ лечение по амбулаторни процедури от същата дата и два броя декларации за информирано съгласие), се установява по безспорен начин, че ответникът е постъпил във Клиника по ортопедия при УМБАЛ „Св. Г.“ ЕАД гр. Пловдив на твърдяната дата, поради наличие на прорезна рана в лява му предмишница и съмнения за увреждане на сухожилия. Видно от заключението по приетата СМЕ, кредитирано от съда като обосновано и компетентно изготвено, това състояние е налагало незабавна хоспитализация и оперативно лечение в спешен порядък. Следователно установява се от представените доказателства, че на дата ***, ответникът е постъпил по спешност при лечебното заведение – ищец по делото, и че състоянието му е налагало хоспитализация по посочената в исковата молба клинична пътека № *** „*****“. Този извод се подкрепя и от заключението на вещото лице по СМЕ, което е в същия смисъл.

Съгласно съставената в хода на лечението История на заболяването и представените медицински документи за извършени манипулации и проведено лечение, по време на престоя му в болницата на ответника, в качеството му на пациент, са извършени редица лабораторни изследвания, вкл. на кръв и урина, при Клиника по ортопедия и травматология, видимо от представените резултати от клиничната лаборатория. Снета е анамнеза, обследвани са неговите температура и пулс, пак видно от представените листове с резултатите от тези изследвания. Пациентът е подготвен за предстоящи анестезия и операция на засегнатия крайник, които са осъществени. Това се установява от представените с исковата молба Анестезиологичен лист № ** от *** г., лист за предоперативна анестезиологична консултация и преценка, предпоретивна епикриза от *** г., лекарски консилиум и клинично-рентгенологичен минимум, както и оперативен протокол № **** от *** г. за извършената операция, всичките издадени във връзка с извършените манипулации и операции по овладяване на спешното състояние на ответника П.. Това е видно още и от епикризата на ответника (л.10), където е обобщена извършената медицинска дейност. Съгласно заключението на вещото лице по СМЕ приложените медицински манипулации и медикаменти спрямо ответника са били напълно необходими

за успешното му лечение, а медиците от ищцовото лечебно заведение са действали напълно в унисон с правилата на добра медицинска практика. Пак според вещото лице алгоритъмът на клиничната пътека е изпълнен. Следователно доказва се по делото оказването от страна на УМБАЛ „Свети Г.“ на твърдените с исковата молба медицинска помощ и услуги в полза на ответника П. П..

В тази насока относно реалното извършване на медицински дейности, за които се търси плащане, следва да се отбележи, че приетите множество медицински документи - Епикриза, направление за хоспитализация, история на заболяването, представляват официални писмени документи, изготвени от длъжностни лица, в кръга на службата им, удостоверяващи факти с правно значение, респ. имащи обвързваща формална доказателствена сила за съда /вж. Решение № 250/21.11.2012 г. по гр. д. № 1504/2011 г. на III г.о. на ВКС/. Официалният свидетелстващ документ доказва с обвързваща съда доказателствена сила, че фактите, предмет на удостоверителното изявление на органа, издал документа, са се осъществили така както се твърди в документа - чл. 179, ал. 1 ГПК. От изложеното следва, че пациентът е получил медицинска помощ в пълен обхват и обем, като са спазени изискванията на клиничната пътека. Ето защо се дължи плащане на съответните услуги.

Всички предоставени медицински услуги по клиничната пътека са надлежно отразени и съответстват на посочените в Сметка на пациента П. от болничното заведение (л.26). Според заключението по СМЕ изискуемата сума от 1310 лв. напълно съответства на ценоразписа на УМБАЛ „Свети Г.“ ЕАД гр. Пловдив, приложим за процесния период. Това се потвърждава и от представения „Ценоразпис на медицинската помощ и услуги, медицински услуги и допълнително поискани услуги от УМБАЛ „Свети Г.“ ЕАД, гр. Пловдив, утвърден със Заповед № 89 от 05.02.2015 г. на ***на болницата, в който е отразена стойността на всички медицински дейности, които според документацията са извършени.

Установи се по делото, че към момента на постъпването си в болничното заведение и до края на исковия период на дата *** г., вкл., ответникът П. е бил здравнонеосигурен, което се установява и от приложената по делото справка от НАП (л.58), съгласно която лицето е било с прекъснати здравноосигурителни права. Правата му са възстановени едва след напускане на болничното заведение на дата ***г., в който смисъл е и справка от НАП и което се извежда от представеното от ответника с отговора на исковата молба платежно нареждане.

Кръгът на лицата, които са задължително осигурени в НЗОК, е определен в чл. 33 ЗЗО. В разпоредбата на чл. 52 ЗЗО е посочено, че неосигурените лица заплащат оказаната им медицинска помощ по цени, определени от лечебните заведения, с изключение на предоставяните медицински и други услуги по чл. 83 ЗЗ. Съгласно чл. 109, ал. 1 ЗЗО здравноосигурителните права на лицата, които са длъжни да внасят осигурителни вноски за своя сметка, се прекъсват, в случай че те не са внесли

повече от три дължими месечни осигурителни вноски за период от 36 месеца до началото на месеца, предхождащ месеца на оказаната медицинска помощ, като лицата с прекъснати здравноосигурителни права заплащат оказаната им медицинска помощ. Съгласно ал. 3 на същия член здравноосигурителните права на лицата по ал. 1 се възстановяват от датата на заплащане на дължимите вноски по ал. 2 (б.м. в случая това е *** г.), като сумите, платени за оказаната медицинска помощ, не се възстановяват. Следователно през времето, през което конкретно лице е здравнонеосигурено, същото дължи заплащане на лечебното заведение за предоставените от служителите на последното медицинска помощ и услуги. В конкретния случай следва да се отбележи и че ответникът изрично се е съгласил да бъде хоспитализиран, както и с условията, при които ще заплати своето лечение. Установи се по делото и че състоянието му е изисквало хоспитализация, поради което и П. П. е бил настанен за лечение в болницата. Предвид изложеното в настоящата хипотеза не намира приложение чл. 3а, т. 1 от Закона за народното здраве, доколкото съгласно чл. 7 от Наредба № 25 от 4.11.1999 г. за оказване на спешна медицинска помощ, разходите по оказване на спешна медицинска помощ до хоспитализиране на пациента се поемат от държавата. Т.е. след хоспитализацията на неосигурените пациенти, разходите по лечението на тези пациенти са за тяхна сметка.

При това положение и доколкото ответникът не доказва плащане на оказаната му медицинска помощ, а е бил неосигурен, той следва да плати стойността ѝ, на основание чл. 109, ал. 1, изр. 2-ро ЗЗО, която е определена от УМБАЛ.

С оглед на горното, съдът приема, че в полза на ищеца съществува съответното парично вземане, по отношение на което е издадена заповед за изпълнение, поради което предявеният иск следва да бъде уважен, ведно със законната лихва като последица.

Относно разноските:

При настоящия изход на спора право на разноски има ищецът по силата на чл.78, ал.1 ГПК, съобразно представения списък. В полза на същия ще се присъдят сторените разноски пред първата инстанция, а именно общо 157,40 лв. съдебно-деловодни разноски от които 27,40 лв. за държавна такса, 5 лв. за съдебно удостоверение и 125 лв. депозит за вещо лице, както и сумата от 240 лв. разноски за адвокатско възнаграждение. Следва да се присъдят и дължимите разноски в заповедното производство в размер на 26,20 лв. за държавна такса, доколкото на основание т.12 от ТР № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС за тях съдът дължи изрично произнасяне с осъдителен диспозитив.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че П. Г. П., ЕГН *****, от с. ***, обл. П., ул. „****“ № *, **дължи на УМБАЛ „Свети Г.“** ЕАД, ЕИК 115576405, със седалище и адрес на управление гр.

Пловдив, бул. „Пещерско шосе“ № 66, представлявано от ****, сумата **1310 лева**, представляваща стойността на предоставената медицинска помощ и услуги по време на болничния му престой в периода 20.08.2020 г. – 24.08.2020 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението в съда – 23.12.2021 г., до окончателното изплащане на вземането, дължими по Заповед № *** г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по гр.д. №*** г. по описа на Районен съд Пловдив, *** гр.с.

ОСЪЖДА П. Г. П., ЕГН *****, от с. ***, обл. П., ул. „****“ № *, **да заплати** на УМБАЛ „Свети Г.“ ЕАД, ЕИК 115576405, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, бул. „Пещерско шосе“ № 66, представлявано от ***, сумата от **общо 157,40 лева** съдебно-деловодни разноси пред първата инстанция и сумата от **240 лева** за адвокатско възнаграждение, както и сумата от **26,20 лева** – разноси в заповедното производство, сторени по ч.гр.д. № *** г. по описа на Районен съд Пловдив, *** гр.с.

Решението може да бъде обжалвано от страните в двуседмичен срок от съобщаването му с въззивна жалба пред Окръжен съд Пловдив.

Съдия при Районен съд – Пловдив: ____/п/____